

פרשת ויקהל

יבואו האנשים על הנשים (לה, כב)

עסקני החינוך התורני נכנסו לאדמו"ר בעל האמרי חיים מויזניץ, וביקשו שהיות והם עורכים "דינר" (אירוע התרמה) למוסדות החינוך, מבקשים הם שיואיל לכבדם בהשתתפותו ולבוא. האדמו"ר ניאות מיד, אך בתנאי אחד: שהאירוע יהיה נפרד לחלוטין. גברים לחוד, נשים לחוד.

העסקנים גמגמו במבוכה והסבירו שאמנם גם הם רוצים שכך יהיה, אך מדובר בציבור תורמים שאינו נמנה על המדקדקים במצוות, ואם האירוע יהיה נפרד לא יבואו התורמים...

חייך הרבי ונענה להם: בפרשת ויקהל מצווה משה רבינו את עם ישראל להביא תרומה למלאכת המשכן, מחמת שרצו כולם לזכות במלאכה, מספרת התורה שהגיעו לתרום בערבוביה: **"יבואו האנשים על הנשים."**

ראו כן העוסקים במלאכת המשכן והוציאו כרוז **"איש ואשה אל יעשו עוד"** יחד **"מלאכה לתרומת הקודש"**. כל אחד שיביא בפני עצמו. "ומה אתם חושבים?"

"המשיך הרבי לשאול. כצפוי, ההתרמה הופסקה והאנשים חדלו מלבוא ולהביא... למרות כל זאת, סיימה התורה: **"והמלאכה הייתה דיים והותר"**. כי מי ששומר על רצון ה' לעולם לא ניזוק מכך!